

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobkyne **H.**, bývajúcej vo Z., zastúpenej J., advokátom so sídlom v B., proti žalovanému **D.** so sídlom v B., IČO: X., zastúpeného J., advokátkou so sídlom K., o zaplatenie 18 866 Sk istiny s prísl., ktorá vec sa viedla na Okresnom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 8 C 210/2006, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 7. júna 2007 sp. zn. 16 Co 123/2007

t a k t o :

O d m i e t a dovolanie žalobkyne.

Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému na trovách dovolacieho konania sumu 1 606 Sk do rúk alebo na účet J. do 3 dní.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo 7. júna 2007 č.k. 16 Co 123/2007-91 potvrdil rozsudok Okresného súdu v Banskej Bystrici zo 7. marca 2007 č.k. 8 C 210/2006-72 vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 18 866 Sk so 7 % úrokom z omeškania od 1.3.2006 až do zaplatenia. Odvolací súd zmenil výrok súdu prvého stupňa o trovách konania tak, že žalobkyni trovy prvostupňového konania nepriznal a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Proti výroku rozsudku odvolacieho súdu, ktorým zmenil rozsudok prvostupňového súdu týkajúci sa trov konania, podala dovolanie žalobkyňa. Dôvod podania dovolania oprela o § 241 ods. 2 písm. d/ O.s.p., keďže má za to, že rozhodnutie súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Má za to, že v danej veci nie sú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali rozhodnutie, aby jej súd nepriznal náhradu trov konania. Žiadala, aby

dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zmenil a potvrdil rozhodnutie okresného súdu vo výroku o trovách konania a priznal jej náhradu trov dovolacieho konania.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalobkyne uviedol, že má za to, že dovolanie žalobkyne je procesne neprípustné a preto navrhuje, aby ho súd podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol, alebo v prípade, ak bude mať dovolací súd za to, že dovolanie žalobkyne je prípustné, žiada, aby dovolací súd dovolanie rozsudkom podľa § 243b O.s.p. zamietol a zaviazal žalobkyňu k úhrade trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok žalobkyne smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním, pretože podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu len pokiaľ to pripúšťa zákon.

Prípustnosť dovolania proti časti rozsudku odvolacieho súdu o trovách konania treba posudzovať podľa § 239 O.s.p., nie podľa § 238 O.s.p. Ide totiž o rozhodnutie, ktoré má povahu uznesenia v zmysle § 167 ods. 1 O.s.p. a to aj v prípade, že je pojaté do rozsudku o veci samej. Ani v takom prípade nezmení rozhodnutie o trovách konania svoju procesnú povahu a preto z hľadiska prípustnosti dovolania treba na neho hľadieť ako na uznesenie. Ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. ale výslovne ustanovuje, že predchádzajúce odseky 1 a 2 (pripúšťajúce dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu) neplatia, ak ide o uznesenie o trovách konania.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy či dovolaním napadnutá časť rozhodnutia odvolacieho súdu nebola vydaná v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, o prípad

nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré môžu začať len na návrh, či o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným). Dospel však k záveru, že konanie odvolacieho súdu a jeho rozhodnutie nie sú postihnuté takouto vadou a teda, že dovolanie žalobkyne nie je prípustné ani podľa § 237 O.s.p.

Keďže prípustnosť dovolania žalobkyne nemožno v prejednávanej veci vyvodiť ani z ustanovenia § 239 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jej mimoriadny opravný prostriedok odmietol podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že pokiaľ žalobkyňa zastúpená advokátom odôvodňuje svoje dovolanie tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. d/ O.s.p.) zrejme ušlo jeho pozornosti, že novela Občianskeho súdneho poriadku vykonaná ešte zákonom č. 353/2003 Z.z. s účinnosťou od 1. septembra 2003 okrem iného doterajšie písmeno d/ („rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci“) označila ako písmeno c/.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobkyne, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd mu preto priznal náhradu trov dovolacieho konania za jeden úkon právnej služby – vyjadrenie k dovolaniu vo výške 1 200 Sk, k tomu režijný paušál 178 Sk a DPH vo výške 19 % zo sumy 1 200 Sk, čo činí 228 Sk, teda spolu 1 606 Sk (vyhl. č. 655/2004 Z.z.), ktoré zaviazal žalobkyňu zaplatiť žalovanému na účet J. do 3 dní.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. decembra 2007

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: